

ת"פ 17006/02/14 - מדינת ישראל נגד ר ג

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

23 נובמבר 2015

ת"פ 17006-02-14 מדינת ישראל נ' ג

בפני כב' השופטת הדסה נאור

מדינת ישראל

המאשימה

נגד

ר ג

הנאשם

נוכחים:

ב"כ המאשימה עו"ד איציק אמיר

הנאשם בעצמו

ב"כ הנאשם עו"ד טלי חזום ועו"ד ליגל יחזקאל

[פרוטוקול הושמט]

גזר דין

הנאשם יליד 93, הורשע על יסוד הודאתו בעבירה של תקיפת עובד ציבור, על כך שבתאריך 14.8.13 בעת ששני פקחים ביקשו לרשום לו דו"ח על הפרעת מנוחה כשהיה שרוי בגילופין, תקף אותם מילולית ופיזית, כשהתקיפה העיקרית היתה כשסטר על לחיו של אחד מהם, בנוכחות שוטרים שהגיעו למקום.

נוכח עמדת המאשימה לעונש וקיומה של חובת תסקיר, הופנה הנאשם לקבלת תסקיר מבחן והתקבלו בעניינו שני תסקירים, מהם ניתן ללמוד על נסיבות חייו הלא פשוטות של הנאשם ועל מצבו האישיותי והנפשי.

בסופו של יום, בהיעדר שיתוף פעולה עם שירות המבחן ועם גורמי הטיפול במערך הפסיכיאטרי, לא המליץ שירות המבחן על ענישה טיפולית שיקומית בעניינו והמליץ להטיל עליו מאסר על תנאי, פיצוי למתלוננים וענישה מוחשית בדרך של מאסר בעבודות שירות.

הממונה על עבודות השירות לא מצא מקום להשמה לנאשם בעיקר נוכח היעדר מסכמים רפואיים הנוגעים למצבו הנפשי.

ניתן ללמוד מהתסקיר שהנאשם היה מאושפז לאחרונה עקב התקף פסיכוטי ושיתוף הפעולה שלו נכון להיום עם גורמי הטיפול במרפאה הקהילתית לבריאות הנפש תרצ"ו, הינה חלקית, כפי שמלמד הגליון הרפואי שהתקבל מהמרפאה.

אין מחלוקת לגבי הערכים החברתיים המוגנים שנפגעו כתוצאה ממעשיו של הנאשם, ובהם פגיעה בשלמות גופו של האדם ובערך המוגן של אכיפת החוק והסדר הציבורי.

המאשימה ביקשה לקבוע מתחם ענישה הנע בין מאסר קצר בעבודות שירות ועד 18 חודשי מאסר בפועל, ובתוך מתחם זה בהתאם להסדר הדיוני שנקבע בין הצדדים, עתרה להטלת 6 חודשי מאסר בפועל, מאסר מותנה ופיצוי.

ב"כ הנאשם מיקדה את טיעוניה בעיקר במצבו הנפשי של הנאשם ובעובדה שמאז ביצוע העבירה לא נפתחו לו תיקים נוספים, למעט התיק שנפתח בגין עבירה שביצע, כנראה בעת שהיה בהתקף הפסיכוטי ושבגינו אושפז.

בקביעת מתחם הענישה, ביקשה לקחת בחשבון את הקרבה לסייג לאחריות פלילית ולאור נתון זה, ביקשה לקבוע שמתחם הענישה נע בעניינו של הנאשם במאסר על תנאי עד מס' חודשי מאסר.

לצורך כך אף הגישה אסופת פסיקה ממנה ניתן ללמוד בין היתר שנתון זה נלקח כהוראת תיקון 113 לחוק העונשין כנסיבה לקולא בקביעת מתחם הענישה.

לאחר שעיינתי בתסקירים ובגליון הרפואי מהמרפאה לבריאות הנפש, ושמעתי את טיעוני הצדדים, אני קובעת כי מתחם הענישה בנסיבות המקרה ובנסיבות הנאשם הסובל מבעיות נפשיות שעלו מהמסמכים שהוגשו, נע בין מאסר על תנאי למספר חודשי מאסר בפועל כטענת ב"כ הנאשם.

בעברו של הנאשם הרשעה קודמת אחת, בעבירת אלימות כנגד בן זוג, שגם בגינה הוטלו עליו מאסר מותנה, קנס ופיצוי.

אומנם שירות המבחן לא בא בהמלצה טיפולית שיקומית, אך נוכח העובדה שהנאשם החל טיפול במרפאה הקהילתית לבריאות הנפש, אף שטיפול זה בראשיתו, אני סבורה כי יש לפקח על המשך קבלת הטיפול על ידי שירות המבחן ולאור כל האמור, אני קובעת כדלקמן:

1. מאסר על תנאי למשך 6 חודשים והתנאי הוא שהנאשם לא יעבור את העבירה בה הורשע במשך 3 שנים מהיום.

2. ניתן בזה צו מבחן למשך שנה מהיום. במסגרת צו המבחן, יעקוב שירות המבחן אחר המשך קבלת הטיפול במסגרת המרפאה הקהילתית לבריאות הנפש.

הנאשם מוזהר שאם לא ימלא אחר הצו מכל בחינה שהיא או יעבור עבירה נוספת, יהיה צפוי לעונש על העבירה שבגללה ניתן הצו.

המזכירות תמציא עותק מגזר הדין לשירות המבחן, שיגיש לבית המשפט דו"ח ביניים בתום ששת חודשי המבחן הראשונים.

3. הנאשם ישלם פיצוי למתלונן בן כוכב כהן, בסך 1500 ₪.

המאשימה תעביר את פרטי המתלונן למזכירות.

הפיצוי יופקד בקופת בית המשפט ב-5 תשלומים שווים ורצופים בסך 300 ₪ כ"א, החל בתאריך 15.1.16 ובכל 15 בחודש שלאחריו. אי עמידה באחד התשלומים תביא לפירעון מיידי של כל הפיצוי, אשר יישא הפרשי הצמדה וריבית כדין מהיום ועד התשלום המלא בפועל.

4. הנאשם יחתום על התחייבות בסך 3000 ₪, שלא יעבור את העבירה בה הורשע תוך 3 שנים מהיום.

אי חתימה על התחייבות תגרור מאסר של 5 ימים.

זכות ערעור תוך 45 יום.

ניתנה והודעה היום י"א כסלו תשע"ו, 23/11/2015 במעמד הנוכחים.

הדסה נאור , שופטת

אליה